

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1449/2021
29.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Simsom“ а.д. Београд, против тужене „АИК банке“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Катарина Милосављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о предлогу тужиоца за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету Привредног суда у Београду П 2718/2020, у седници већа одржаној дана 29.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог тужиоца за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету Привредног суда у Београду П 2718/2020.

Образложење

Пред Привредном судом у Београду у предмету П 1074/2005 прекинут је поступак по тужби ради накнаде штете, који је решењем истог суда од 12.06.2020. године настављен, и предмет заведен под пословни број П 2718/2020. У поднеску од 09.11.2020. године тужилац је предложио одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Тужба у овој правној ствари поднета је 2005. године у време важења Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/2004). Чланом 55. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 111/2009 од 29.12.2009. године) прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона окончати по одредбама овог закона.

Одлучујући о предлогу тужиоца за одређивање другог стварно надлежног суда на основу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/2004 и 111/2009, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да предлог није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да највиши суд одређене врсте у Републици Србији може, на предлог странке или надлежног суда, одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Имајући у виду цитирану законску одредбу као и наводе из предлога тужиоца за делегацију надлежности, Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају

није испуњен ни један разлог за делегацију другог стварно надлежног суда, јер нема разлога који би по свом значају оправдавали тражену делегацију, а таквима се не могу сматрати разлози које је у предлогу за делегацију навео тужилац.

На основу члана 62. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**